

töötavad sisseseaded võivad rikete tõttu sageli töötamast lakata ja korralikku vee saamist ei kindlusta. Viimaseid võidakse kasutada suure eduga küll vähemates asulates, kuid seal, kus tihedam elanikkond, on veetorni ehitamine paratamatult tarvilik. Veetorni ehitamine tuleb kestval kasutamisel ka majanduslikult soodsam.

Kaalumisel oli ka surve küsimuse lahendamine hüdrofooride süsteemi abil, kuna Tartus ei ehitata veevärki välja korraga, vaid faaside kaupa. See lahendus pole aga soodus juba sellepärast, et Tartu linna veevärgi projekt moodustab terviku, milles veetorn on ette nähtud. Kui nüüd hakata survet tõstma hüdrofooridega, siis peaks ka veevärgi torustikule võtma teised läbimõõdud, mis aga tekitaks raskusi, kuna Tartu linna veevärgi väljaehitus on osaliselt juba teostatud.

Arutluste lõpul nõupidamist resümeerides otsustati, et vee tarvituse kindlustamiseks ja veesurve reguleerimiseks kõrgemates linnaosades tuleb ehitada küllaldase mahuga veetorn, mille asukoht tuleb kindlaks määrata otstarbele vastavalt ja tuleb viivitamata asuda pumbamaja ümberkorraldamisele ja ühtlasi ka veevõttekohtade väljaarendamisele. Nõupidamisel puudutati ka Meltsi allikate reostamist ja leiti, et praegust veevõttekohta võiks kaitsta, kuna tuleviku suhtes pole kartust, sest vesi tuleb sügavalt.

Lõpuks tõsteti küsimus, kas oleks vaja puurkaevudele ehitada sulgemisseadeldised, et vesi asjata ära ei voolaks, kuid leiti, et Tartus on devoonkihtide veetagavarad suured, pole karta vee lõppemist ja pole ka tarvidust sügavamate kaevude sulgemiseks.

Nagu nõupidamise tulemustest nähtub, asusid sellest osavõtjad seisukohale, et tuleb ehitada küllaldase mahuga veetorn ja pumbamaja. Vastavalt nõupidamisel selgitatud vajadustele esines veevärgi juhatus Linnavalitsusele ettepanekuga määrata krediite vajalike ehituste läbiviimiseks. Uue pumbamaja ehitamiseks reserveeriti vastav krediit 1937./38. a. eelarvesse. Seega saab võimalikuks uue pumbamaja ehitamine, millega on lahendatud osa veevärgi lõplikust väljaehitamise kavast. Jäeb veel teostada suurim ja ulatuslikum osa veevärgi kinnitatud eelkavast — veetorni ehitamine.

Linna veevärgi magistraalliinidel aruande-aasta jooksul rikkeid ei olnud. Juhtusid ainult mõned vähemad rikked majaühenduste juures.

Tervishoiuarst on valmistanud kokkuvõtte Tartu Ülikooli Tervishoiu-instituudis kui ka Tervishoiu-osakonna Laboratooriumis 1921.—